

Les Terres de l'Ebre en xifres

El sector industrial, malgrat que puguem pensar 'a priori' el contrari, té un pes més important a les Terres de l'Ebre, amb el 34% del VAB, que a la resta de Catalunya, amb el 19%

El territori ebrenc pateix, com la resta de Catalunya i de l'Estat espanyol, d'unes taxes d'atur elevades, inclús de forma significativa superior al conjunt de Catalunya

A hir la comissió de joves economistes del Col·legi d'Economistes de Catalunya i la seu a Tarragona de l'entitat, van organitzar una sortida a les Terres de l'Ebre per als seus col·legiats. Aquesta trobada, que vam celebrar a Ulldecona, més enllà de ser un àmbit per aprofundir el coneixement i relació entre companys, tenia un objectiu cultural, i vam visitar les pintures rupestres Abrics de l'Ermita, amb una antiguitat de vuit anys, i declarades patrimoni mundial per la UNESCO el 1998. I també vam poder gaudir del seu centre d'interpretació, l'ermita de la Pietat i el Castell Medieval. Si el lector no ha tingut l'oportunitat de fer aquestes visites, els hi recomano, i a més podran gaudir de l'espectacular gastronomia del municipi, que amb els restaurants Les Moles, i l'Antic Moli, fan d'Ulldecona, conjuntament Cambrils, un dels dos únics municipis de la província amb dos restaurants reconeguts amb estrella Michelin.

En aquesta sortida, els organitzadors van tenir a bé, convidar-me a fer una petita xerrada prèvia als assistents envers l'economia ebrenc, que presenta unes xifres que crec interessant compartir.

Les Terres de l'Ebre, amb cent vuitanta-sis mil habitants, representa en 2,2% de la població de Catalunya, i presenta una densitat de població entorn els cinquanta habitants/km² inferior a la catalana. En canvi, les quatre comarques ebrenques, generen només l'1,8% del producte interior brut (PIB) català, i el PIB per habitant se situa entorn els 31.500 €, enfront dels 37.200 € a Catalunya.

Si analitzem aquesta generació de riquesa per sectors, podem apreciar com era d'esperar que el sector primari tinguí un pes més rellevant, entorn del 4,78% del valor afegit brut (VAB), que a la resta de Catalunya, que no arriba ni a l'u per cent. Menys a la Ribera d'Ebre, que se situa a la mitja catalana, atès el pes de la indústria energètica, a la resta de les tres comarques repre-

senta el sector primari entorn el 4,5% del PIB. I en el sector primari cal destacar l'agrícola, amb oli d'oliva, l'arròs, els cítrics, el vi i la fruita seca i dolça, que concentra part important de la producció, amb més del 60%, i la pesca a les comarques litorals. La pesca ebrenc representa el 23% de les captures catalanes i el 27% dels seus ingressos. El sector primari ebrenc representa l'11,8 del VAB del sector a Catalunya.

El sector industrial, malgrat que puguem pensar *a priori* el contrari, té un pes més important a les Terres de l'Ebre, amb el 34% del VAB, que a la resta de Catalunya, amb el 19%. Per comarques, observem que a causa de pes de la indústria energètica, la Ribera d'Ebre, sobretot, i a la Terra Alta presenten uns valors força elevats d'aquest sector. I el Baix Ebre i el Montsià se situen lleugerament per sobre de la mitja catalana. El sector industrial ebrenc representa el 3,5% del total català.

El sector de la construcció a Terres de l'Ebre representa el 5,2 del VAB, un percentatge molt similar que al conjunt de Catalunya, amb el 5%.

I finalment el sector serveis ebrenc té un pes inferior, representa només el 55,9 del VAB, quan a Catalunya aquest

percentatge és del 75,1%. En aquest aspecte, podem indicar que tant el comerç com l'administració pública i el turisme tenen a les comarques de l'Ebre un pes inferior que al conjunt català. Malgrat que durant els últims anys el sector turístic s'ha desenvolupat força a l'Ebre, encara té possibilitats de fer-ho, però caldria materialitzar aquest creixement amb un turisme no massificat, amb un valor afegit elevat, i més dirigit a un turisme de qualitat atret per la riquesa natural, cultural i gastronòmica d'un territori privilegiat.

El territori ebrenc pateix, com la resta de Catalunya i de l'Estat espanyol, d'unes taxes d'atur elevades, inclús de forma significativa superior al conjunt de Catalunya. Aquesta situació contrasta com a la resta del país, amb una situació en què aquestes taxes d'atur elevades conviuen paradoxalment en una dificultat important per moltes empreses de trobar mà d'obra per als seus sectors, i amb un índex de productivitat també un xic inferior a la mitja catalana.

Aquestes xifres analitzades amb detall ens indiquen que l'economia ebrenc té molts reptes al davant, molt de marge de millora, però també força oportunitats que caldrà aprofitar.

FERRAN BEL
Economista